

Opole, 06.07.2023 r.

Dr hab. Alicja Kalus, prof. UO
Instytut Psychologii
Uniwersytet Opolski
Opole

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dr. Konrada Piotrowskiego

1. Informacje ogólne o Habilitancie

Dr Konrad Piotrowski, zwany dalej Habilitantem uzyskał stopień naukowy doktora nauk społecznych w dyscyplinie psychologia na podstawie uchwały Rady Wydziału Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej z dn. 16 listopada 2012 r. Promotorem pracy doktorskiej pt. *Formowanie się tożsamości w okresie wkraczania w dorosłość: Analiza porównawcza młodzieży sprawnej i z ograniczeniami sprawności* była prof. dr hab. Anna Izabela Brzezińska (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Habilitant spełnia zatem wymagania stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1. pkt 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 r. poz. 1668).

Z przedłożonego przez Habilitanta Autoreferatu wynika, że nie ubiegał się uprzednio o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Dr Konrad Piotrowski od 2015 roku jest zatrudniony na Wydziale Psychologii i Prawa Uniwersytetu SWPS w Poznaniu na stanowisku adiunkta. Wcześniej, w latach 2012-2015 był zatrudniony w Instytucie Badań Edukacyjnych w Warszawie jako adiunkt badawczy (post-doc).

2. Obowiązujące przepisy prawa na dzień wszczęcia postępowania habilitacyjnego, w tym obowiązujące kryteria oceny

Recenzję w postępowaniu habilitacyjnym dr. Konrada Piotrowskiego sporządziłam zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

3. Informacja o ocenianych osiągnięciach naukowych

a. Tytuł osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę ubiegania się w aktualnym postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego: Poczucie tożsamości rodzicielskiej: *Adaptacja i walidacja trzyczynnikowego, procesualnego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej*.

b. Dane naukometryczne (obliczone przez Recenzentkę w oparciu o aktualne współczynniki IF (zestaw współczynników IF z roku 2021).

Sumaryczny współczynnik *Impact Factor* osiągnięcia naukowego wynosi **15,684**.

Sumaryczna punktacja ministerialna osiągnięcia naukowego wynosi **590**.

c. Publikacje naukowe (autorstwo/współautorstwo Habilitanta)

Artykuły w czasopismach naukowych po uzyskaniu stopnia naukowego doktora – 29.

Monografie – 1, w tym po uzyskaniu stopnia naukowego doktora – 1.

d. Wykaz najważniejszych czasopism naukowych, w ramach których Habilitant publikował swoje prace naukowe

- Artykuł w *Current Psychology*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 2,387]
- Dwa artykuły w *Scandinavian Journal of Psychology*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 2,312]
- Artykuł w *Psychologica Belgica* [40 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,717]
- Artykuł w *European Journal of Developmental Psychology*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,807]
- Artykuł w *PloS One*, [100 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 3,752]
- Artykuł w *Family Relations*, [100 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,879]
- Artykuł w *Emerging Adulthood*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,830]

e. Ocena wiodącej roli Habilitanta we współautorskich pracach naukowych

Dwie prace spośród ośmiu powiązanych tematycznie artykułów naukowych, jakie składają się na osiągnięcie naukowe dr. Konrada Piotrowskiego stanowią dzieło współautorskie, gdzie Habilitant jest pierwszym i korespondencyjnym autorem: Piotrowski, K., Brzezińska, A. I., & Luyckx, K. (2020) lub drugim autorem: Naudé, L. & Piotrowski, K. (2022). Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia oraz oświadczenia współautorów tekstów, jakie znajdują się w przedłożonej przez Habilitanta

dokumentacji można uznać, że Habilitant pełnił **ważną rolę w tworzeniu tekstów naukowych składających się na osiągnięcie naukowe**. Dzieło Naudé, L. & Piotrowski, K. (2022) prezentuje wyniki badań narracyjnych (jakościowych). Habilitant, z uwagi na barierę językową (choć w Autoreferacie o tym nie wspomniano) mógł uczestniczyć w opracowywaniu danych jakościowych dopiero na etapie ich tłumaczenia na j. angielski, co w przypadku takich badań stanowi duże ograniczenie.

- f. Ocena wskazanego przez Habilitanta osiągnięcia naukowego i ocena jego wkładu dla dyscypliny psychologia

Na oceniane osiągnięcie naukowe zatytułowane przez Habilitanta „Poczucie tożsamości rodzicielskiej: *Adaptacja i walidacja trzyczynnikowego, procesualnego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej*” składają się:

- Dwa artykuły w *Scandinavian Journal of Psychology*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 2,312]

Piotrowski, K. (2018). Adaptation of the Utrecht-Management of Identity Commitments Scale (U-MICS) to the measurement of the parental identity domain. *Scandinavian Journal of Psychology*, 59, 157-166. <https://doi.org/10.1111/sjop.12416>

Piotrowski, K. (2021a). Parental identity status in emerging and early adulthood, personality and well-being: A cluster analytic approach. *Scandinavian Journal of Psychology*, 62, 820-832. <https://doi.org/10.1111/sjop.12779>

- Artykuł w *Current Psychology*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 2,387]

Piotrowski, K., Brzezińska, A. I., & Luyckx, K. (2020). Adult roles as predictors of adult identity and identity commitment in Polish emerging adults: Psychosocial maturity as an intervening variable. *Current Psychology*, 39, 2149-2158. <https://doi.org/10.1007/s12144-018-9903-x>

- Artykuł w *Psychologica Belgica* [40 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,717]

Piotrowski, K. (2020a). How good it would be to turn back time: Adult attachment and perfectionism in mothers and their relationships with the processes of parental identity formation. *Psychologica Belgica*, 60, 55-72. <http://doi.org/10.5334/pb.492>

- Artykuł w *European Journal of Developmental Psychology*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,807]

Piotrowski, K. (2021c). Domain-specific correlates of parental and romantic identity processes. *European Journal of Developmental Psychology*, 19, 732-748. <https://doi.org/10.1080/17405629.2021.1949979>

- Artykuł w *PloS One*, [100 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 3,752]

Piotrowski, K. (2021b). How many parents regret having children and how it is linked to their personality and health: Two studies with national samples in Poland. *PloS One*, 16, e0254163. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0254163>

- Artykuł w *Family Relations*, [100 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,879]

Piotrowski, K. (2022). Trajectories of parental burnout in the first year of the COVID-19 pandemic. *Family Relations*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1111/fare.12819>

- Artykuł w *Emerging Adulthood*, [70 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 1,830]

Naudé, L. & **Piotrowski, K.** (2022). On becoming an emerging adult parent in South Africa: Processes of commitment, exploration, and reconsideration of parental identity. *Emerging Adulthood*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1177/21676968221091365>

Wysoko oceniam dorobek Habilitanta od strony formalno-ilościowej. Wszystkie czasopisma, w których zostały opublikowane artykuły tworzące osiągnięcie naukowe zaliczane są do dyscypliny psychologia, za wyjątkiem *PloS One*. Należy jednak zaznaczyć, że czasopismo *PloS One* zaliczone zostało do 100 najbardziej wpływowych i prestiżowych czasopism akademickich i naukowych w roku 2023 według Google Scholar Rank. Czasopisma *Current Psychology* i *Psychologica Belgica* zaliczone zostały do światowej czołówki czasopism psychologicznych według Scimago Journal & Country Rank za rok 2022. Czasopismo *European Journal of Developmental Psychology* i *Emerging Adulthood* należą do wiodących europejskich czasopism w obszarze psychologii rozwoju człowieka, zaś *Family Relations* należy uznać za wiodące w obszarze badań nad rodziną. Wszystkie czasopisma, w których Habilitant opublikował teksty tworzące osiągnięcie naukowe posiadają współczynnik *Impact Factor*. Sumaryczny *Impact Factor* osiągnięcia naukowego wynosi 15,684 (dla zestawu współczynników IF z roku 2021), zaś sumaryczna punktacja ministerialna wynosi 590.

Osiągnięcie naukowe Habilitanta stanowi 8 spójnych tematycznie artykułów co, w mojej ocenie należy uznać za wystarczające do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Wszystkie artykuły ukazały się w zagranicznych czasopismach o stosunkowo wysokim współczynniku *Impact Factor* i, co należy odnotować, w czasopismach, które stosują rygorystyczne procedury recenzji i stawiają wysokie wymagania merytoryczne, metodologiczne i formalne tekstom. Z tego względu przedmiotem recenzji nie będą drobiazgowo oceny tekstów. W sześciu z artykułów stanowiących recenzowane osiągnięcie naukowe Habilitant jest jedynym autorem, co świadczy o wysokich umiejętnościach Habilitanta w zakresie samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Dwa teksty współautorskie: Piotrowski, K., Brzezińska, A. I., & Luyckx, K. (2020) i Naudé, L. & Piotrowski, K. (2022) z ważnym udziałem Habilitanta stanowią pokłosie zespołowych dociekań z udziałem znaczących badaczy tożsamości, wśród których wymienić należy Koena Luyckx (KU Leuven, Belgia), twórcę Modelu Podwójnego Cyklu Formowania Tożsamości oraz badaczy

rozwoju człowieka, do grona których należy Anna Izabela Brzezińska (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań).

Pod względem merytorycznym prace składające się na osiągnięcie naukowe w mojej opinii zasługują na pozytywną ocenę. Autor w swoich dociekaniach badawczych porusza się w obszarze rozwoju człowieka w cyklu życia i badań nad rodzicielstwem. Szczególne miejsce w badaniach Habilitanta zajmuje tożsamość rodzicielska rozumiana i badana w świetle założeń paradygmatu procesualnego i jako taka zasługuje na miano nowatorskiej i ważnej z punktu widzenia rozwoju dyscypliny psychologia. Celem badań Habilitant uczynił głównie studia koncepcyjne i empiryczne zorientowane na adaptację i walidację trzyczynnikowego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej. Cel badań Habilitant syntetycznie i przekonująco przedstawił i uzasadnił w Autoreferacie, ukazując rozwój koncepcji teoretycznych i badań empirycznych nad tożsamością, w tym nad tożsamością rodzicielską. Wskazał istotne luki w dotychczasowych badaniach nad tożsamością rodzicielską. Zatem, celem badań Habilitant uczynił: „(1) włączeniu domeny *rodzicielskiej* do procesualnych badań nad tożsamością, (2) opracowaniu i walidacji trafnej metody pomiarowej umożliwiającej badanie procesów tożsamościowych w domenie rodzicielskiej oraz (3) analizie związków między formowaniem tożsamości rodzicielskiej a szeroko pojętą adaptacją jednostki” (Autoreferat, s. 12-13).

Cykl publikacji składających się na recenzowane tu osiągnięcie naukowe otwiera współautorska publikacja na łamach czasopisma *Current Psychology* (**Piotrowski, K., Brzezińska, A. I., & Luyckx, K., 2020**). Habilitant wraz ze współautorami poszukiwali m. in. związku pomiędzy rodzicielstwem a tożsamością jednostki. Badanie, jak wskazują Autorzy tekstu nie jest wolne od ograniczeń (**Piotrowski, K., Brzezińska, A. I., & Luyckx, K., 2020**, s. 2156). Do tej listy, w mojej opinii zaliczyć należy niewątpliwie to, iż grupę badaną stanowiły głównie kobiety (67.9%, $n = 243$). Zatem wnioskowanie dotyczące rodzicielstwa należałoby ograniczyć zasadniczo do rodzicielstwa matek, czyli macierzyństwa. Należy również zauważyć, że Habilitant wraz ze współautorami tekstu pominęli znaczące różnice pomiędzy rodzicielstwem matek i ojców, traktując grupę badanych kobiet i mężczyzn łącznie. W mojej opinii ów zabieg metodologiczny uznać należy za mankament referowanych w artykule badań. Konkludując, stwierdzam, że publikacja **Piotrowski, K., Brzezińska, A. I., & Luyckx,**

K., (2020) stanowi ważny, ale na pewno nie wiodący głos w dyskursie naukowym nad rodzicielstwem głównie matek.

Kolejny element cyklu stanowi opublikowany na łamach czasopisma *Scandinavian Journal of Psychology* (**Piotrowski, K.**, 2018) artykuł, w którym Habilitant wprowadza czytelnika w podstawy teoretyczne prowadzonych badań, jakim uczynił Model Pewności-Niepewności opracowany przez Elisabetę Crocetti i współpracowników. Wybór perspektywy teoretycznej oceniam bardzo wysoko, ponieważ była ona dotychczas w małym stopniu wykorzystywana do eksplorowania różnych obszarów tożsamości, a jednocześnie staje się coraz bardziej popularna wśród badaczy. W modelu tym w cyklu formowania się i utrzymywania tożsamości wyróżnia się trzy procesy tożsamościowe: poszukiwanie głębokie (*in-depth exploration*), zaangażowanie (*commitment*) i rewizja zaangażowania (*reconsideration of commitment*). Ich znaczenie, odnoszone dotychczas do tożsamości edukacyjnej, zawodowej i relacyjnej nie mogło być przejęte wprost w domenę rodzicielskiej szczególnie w zakresie wymiaru *rewizja zaangażowania*, która w dotychczasowym ujęciu oznaczała chęć zmiany zaangażowania. Habilitant zaproponował, w miejsce rzeczywistego działania (zmiany), następujące rozumienie pojęcia rewizja zaangażowania: subiektywne postrzeganie rodzicielstwa i identyfikacja z rolą rodzica („wątpliwości czy decyzja o rodzicielstwie była dobra, a w skrajnym przypadku także żałowanie decyzji o posiadaniu dziecka/dzieci”). Habilitant stoi na stanowisku, że „zmiana w obszarze rodzicielstwa zaprzestanie realizowania tej roli i rezygnacja z rodzicielstwa są prawie niemożliwe (nawet odejście od dziecka i wyprowadzenie się do odległego zakątka świata nie sprawi, że przestanie się być czyimś rodzicem; nie zmieni to także świadomości tego, że jest się rodzicem, co dla poczucia tożsamości jest sprawą zasadniczą; także przepisy prawa nakazują pełnienie roli rodzica nawet po rozwodzie i zmianie miejsca zamieszkania)” (Autoreferat, s. 15). Trudno mi się do końca zgodzić z tym z uwagi na to, że istnieje wiele form rezygnacji z rodzicielstwa we współczesnej rodzinie. Warto wspomnieć chociażby wyrażenie zgody na adopcję dziecka w sądzie, pozbawienie władzy rodzicielskiej rodziców przez sąd rodzinny, wyjazdy za granicę w celach zarobkowych rodziców, nie tylko ojców, a opieka nad dziećmi zostaje powierzona najczęściej dziadkom, kariera zawodowa rodziców czy aborcja, którą można uznać za formę rezygnacji z rodzicielstwa we wczesnym okresie rozwoju płodu. Wspomniane okoliczności zaliczyć należy do zjawisk istotnych społecznie. Zgadzam się z

Habilitantem, że wymienione przeze mnie formy rezygnacji z rodzicielstwa pozostawiały trwały ślad w świadomości rodziców, ale czy zmiana partnera relacji intymnej nie pozostaje bez wpływu na funkcjonowanie? Ciekawa jestem stanowiska Habilitanta w tej kwestii. Oczywiście, co chcę mocno podkreślić moje uwagi nie umniejszają wartości prowadzonych przez Habilitanta rozważań. Stanowią tylko głos w dyskusji.

Należy uznać, że cel, który został sformułowany jako (1) włączenie domeny rodzicielskiej do procesualnych badań nad tożsamością został w pełni zrealizowany i zasługuje na wysoką ocenę. Habilitant przyczynił się do włączenia nowej perspektywy teoretycznej, jaką jest procesualny paradygmat do badań nad rozwojem tożsamości rodzicielskiej. W tym zakresie wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny psychologia uznaję za znaczący.

Kolejny krok w działalności naukowej Habilitanta polegał na „opracowaniu i walidacji trafnej metody pomiarowej umożliwiającej badanie procesów tożsamościowych w domenie rodzicielskiej” (Autoreferat, s. 12-13). Z efektami tych działań zapoznał czytelnika na łamach *Skandinavian Journal of Psychology* (**Piotrowski, K.**, 2018) i *Psychologica Belgica* (**Piotrowski, K.**, 2020a). Habilitant przygotował narzędzie U-MICS-Parental Identity (U-MICS-PI), pozwalające na pomiar rozwoju tożsamości rodzicielskiej. Narzędzie stanowi adaptację the Utrecht-Management of Identity Commitments Scale (U-MICS), które autorami są E. Crocetti i W. Meeus. W następnym etapie Habilitant wykonał znaczącą pracę zweryfikowania jej parametrów psychometrycznych. Zaprezentowane w artykułach analizy potwierdziły satysfakcjonujące parametry psychometryczne. Habilitant prowadził prace nad adaptacją zgodnie z obowiązującymi procedurami i z ogromną starannością. Wyniki analiz zostały przedstawione w sposób pełny, klarowny, przejrzysty. W mojej ocenie jednak prowadzone analizy nie są wolne od mankamentów. Do takich zaliczyć należy dobór grupy badanej, która obejmuje wyłącznie kobiety. Należy zatem podkreślić, że Habilitant konsekwentnie, jak dotąd prowadzi rozważania nad tożsamością rodzicielską matek.

Kolejny artykuł składający się na osiągnięcie naukowe (**Piotrowski, K.**, 2021c) również dotyczy kobiet. W tej publikacji Habilitant skupił się na tożsamościowym znaczeniu relacji romantycznej, którą badał przez pryzmat Modelu Pewności-Niepewności, z wykorzystaniem narzędzia U-MICS (Crocetti, Rubini, & Meeus, 2008; Crocetti i in., 2014).

W kolejnym etapie swoich poszukiwań badawczych Habilitant postawił pytanie o związek między poczuciem tożsamości rodzicielskiej a cechami osobowości rodzica. I tak, w artykule **Piotrowski, K., 2021a** Habilitant zajął się badaniem statusów tożsamości w domenie rodzicielskiej. Grupę badaną, podobnie jak w omawianych wyżej stanowiły w 64,8% kobiety, co potwierdza moją tezę, że rozważania Habilitanta skupione wokół tożsamości rodzicielskiej matek. Na podkreślenie zasługuje jednak fakt, że Habilitant włączył do grupy badanej młodych dorosłych (30-40 lat).

W kolejnej publikacji (**Piotrowski, K., 2021b**) Habilitant przedmiotem analiz uczynił zagadnienie żałowania decyzji o rodzicielstwie. Żałowanie decyzji o rodzicielstwie Habilitant traktuje jako istotny wskaźnik rewizji zaangażowania i kryzysu tożsamości rodzicielskiej. Walorem tych badań, w mojej ocenie jest odniesienie się do doświadczeń osób badanych w rodzinie pochodzenia. Wyniki badań zaprezentowane w artykule wpisują się znacząco w dyskursie naukowym nad znaczeniem rodziny pochodzenia w pełnieniu zadań rodzicielskich dorosłych dzieci.

W kolejnym kroku (**Piotrowski, K., 2022**) Habilitant poszukiwał odpowiedzi na pytanie: czy silne zaangażowanie tożsamościowe w domenie rodzicielskiej może chronić przed wzrostem wypalenia rodzicielskiego w okresie pandemii COVID-19? Wartością prezentowanych w artykule **Piotrowski, K. (2022)** badań jest ich przeprowadzenie w schemacie podłużnym. Pierwszy etap badań został zrealizowany w krótkim czasie po wybuchu pandemii COVID-19, a dwa kolejne pomiary zostały przeprowadzone w sześciomiesięcznych odstępach. Mankamentem prezentowanych badań jest dobór osób do grupy badanej, w której 67% stanowiły kobiety. Analizy statystyczne prowadzone były dla kobiet i mężczyzn łącznie.

Ostatni artykuł (Naudé, L. & **Piotrowski, K., 2022**), który Habilitant przedstawił jako osiągnięcie naukowe dotyczy badań narracyjnych nad tożsamością rodzicielską. Stanowią one ciekawe dopełnienie analiz ilościowych, jakie Habilitant zaprezentował w artykułach stanowiących główne osiągnięcie naukowe. To, co zasługuje na podkreślenie, to kontekst kulturowy badań nad tożsamością rodzicielską.

Reasumując, należy podkreślić, iż teksty składające się na osiągnięcie naukowe stanowią spójny tematycznie zbiór i w sposób istotny poszerzają dotychczasową wiedzę na temat tożsamości rodzicielskiej. Wzbogacają również warsztat badawczy nad

tożsamością rodzicielską w postaci trafnego i rzetelnego narzędzia badawczego. Uważam, że osiągnięcie naukowe cechuje znaczący wkład w rozwój nauki polskiej i światowej w zakresie dyscypliny psychologia.

Autor sprawnie porusza się w badanej przez siebie tematyce, zarówno od strony teoretycznej, jak również analiz empirycznych z wykorzystaniem zaawansowanych metod analizy danych. Całość osiągnięcia naukowe w mojej opinii wskazuje na dojrzałość naukową Habilitanta oraz potwierdza gotowość do samodzielnej pracy badawczej.

Analiza recenzowanych tekstów ujawniła także kilka mankamentów:

1. W prowadzonych analizach Habilitant nie uwzględnia znaczenia płci dla sposobu formowania tożsamości rodzicielskiej. Zdecydowana większość prowadzonych analiz dotyczy kobiet, co zawęża ich znaczenie do rozwoju tożsamości matek. Już E. Erikson zauważył, że mogą istnieć różnice w zakresie budowania tożsamości między kobietami i mężczyznami. Habilitant nie odniósł się do różnic pomiędzy tożsamością rodzicielską matek i ojców. Jeśli w domenie np. edukacyjnej uznałabym to za ograniczenie, to w zakresie badań nad tożsamością rodzicielską uznaję to za błąd natury metodologicznej. W mojej ocenie osiągnięcie naukowe Habilitanta powinno być zatytułowane: Poczucie tożsamości rodzicielskiej matek: Adaptacja i walidacja trzyczynnikowego, procesualnego modelu rozwoju tożsamości rodzicielskiej.
2. Habilitant w prowadzonych analizach uwzględnia jedynie zmienne jednostkowe. Badania nad rodzicielstwem domagają się, zgodnie z najnowszymi doniesieniami natury teoretycznej i empirycznej włączenia zmiennych relacyjnych.
3. Habilitant pominął także zmienną, jaką jest etap rozwoju rodziny. Skupił się prawie wyłącznie na wieku badanych rodziców (głównie matek), pominął zupełnie wiek dziecka (i liczbę dzieci w rodzinie). Przemiany, jakie mają miejsce we współczesnej rodzinie w sposób szczególny dotyczą rodzicielstwa. Jedną z nich jest odraczanie podjęcia decyzji o rodzicielstwie w określonej lub nie perspektywie czasowej. Nie wiemy zatem, czy badani rodzice byli rodzicami małego dziecka, czy dziecka w okresie przedszkolnym, czy szkolnym, czy też w adolescencji? Faza rozwojowa dziecka nie pozostaje bez związku z pełnieniem roli rodzicielskiej, o czym donosi bardzo bogata wiedza w zakresie psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia.

Wysoko oceniam także dorobek towarzyszący Habilitanta, na który składa się 21 artykułów w czasopismach naukowych i monografia podoktorska.

4. Ocena kryterium dotyczącego wykazania się istotną aktywnością naukową
Aktywność naukowa Habilitanta zasługuje na wysoką ocenę. Współpracuje z naukowcami z wielu ważnych ośrodków naukowych w świecie. Na szczególne uznanie zasługuje współpraca w obszarze badań nad tożsamością z Koenem Luyckxem (KU Leuven, Belgia). Poza tym Habilitant współpracuje obecnie z badaczami z: USA (Springfield College), Izraela (Bar-Illan University), RPA (University of the Free State) i Japonii (Hiroszima University), Belgii (Uniwersytet Katolicki w Louvain) oraz University of the Free State/USF, RPA). W mojej opinii jednak mankamentem jest brak staży naukowych. Habilitant wspomina o pobycie zagranicznym w Louvain w celu omówienia współpracy naukowej, ale nie ma ów wyjazd formalnego charakteru jako staż naukowy.

5. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego

W zakresie **działalności dydaktycznej** Habilitant wykazał się jako: promotor prac magisterskich (29), promotor pomocniczy w dwóch przewodach doktorskich, koordynator przedmiotu Psychologia rozwojowa i jednocześnie Autor programu kształcenia, autor programu kształcenia dla specjalności „Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży”. Za swoją pracę otrzymał kilka nagród dziekana.

W zakresie **działalności organizacyjnej** pełni/ł liczne funkcje w uczelni Uniwersytecie SWPS: pełnomocnik dziekana do spraw studenckich, prodziekan do spraw nauki i organizacji, zastępca Dyrektora Instytutu Psychologii, członek Komisji ds. kryteriów ewaluacji działalności naukowej pracowników, kierownik Centrum Badań nad Rozwojem Osobowości. Aktualnie pełni funkcję w dwóch międzynarodowych towarzystwach/organizacjach naukowych, których jestem członkiem: International Society for Research on Identity (Członek Komitetu Programowego. Jest członkiem redakcji (Associate/Assistant Editor) czasopisma *Emerging Adulthood*.

Był organizatorem Śródrocznego Seminarium Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Rozwoju Człowieka (Uniwersytet SWPS, grudzień 2019). Organizował i moderował

cykl wykładów otwartych w ramach Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Rozwoju Człowieka.

Aktywność popularyzująca naukę zasługuje na szczególne uznanie. Jest obecny w mediach lokalnych, ogólnopolskich i światowych. Udostępnia wykłady na kanale YouTube z zakresu psychologii rozwoju dzieci i rodzicielstwa.

KONKUZJA

Analiza dorobku dr. Konrada Piotrowskiego przeprowadzona na podstawie kryteriów zawartych w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. pozwala mi stwierdzić, że (1) osiągnięcie naukowe Habilitanta dr. Konrada Piotrowskiego cechuje znaczący wkład w rozwój dyscypliny psychologia i (2) zostały spełnione wszystkie kryteria określone w artykule 219. Ustawy z dn. 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i popieram wniosek o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

dr hab. Alicja Kalus